

INTERRELAȚIA PANCREASULUI ENDOCRIN-SUPRARENAL ÎN DIABETUL EXPERIMENTAL PE FONDUL ADMINISTRĂRII PLANTELOR MEDICINALE

Maria SURDU, *Facultatea de Biologie și Pedologie*

Fitoterapia folosită din timpuri străvechi a pierdut mult, ca să nu spunem întreg terenul pe care îl ocupa odinioară în registrul terapeutic al medicului. Astăzi cadrul larg al fitoterapiei este ignorat. Planta este abandonată, pentru a putea face loc moleculei unice, bine identificată, cu efectele sale în general cunoscute, dar nu în totalitate stăpânite. Așadar, nimic nu va putea înlocui bogățiile terapeutice ale unei plante folosite în întregime. Planta, contrar medicamentului numit clasic, prezintă avantajul unui număr mare de proprietăți farmacologice, care permit tratarea multor simptome în același timp. Acțiunea sa este în profunzime, fiind în același timp pur fiziologică, respectând astfel echilibrele interioare. În acest spirit de respect, persoana tratată va beneficia de tot ce are mai bun planta. Desigur că alegerea plantei sau a plantelor va fi în strânsă legătură cu diagnostic precis, în urma simptomelor descrise [2, 4].

Păpădia (*Taraxacum officinale*) – reprezintă o plantă medicinală apreciată pentru proprietățile ei terapeutice: curăță organismul, stimulează activitatea ficatului, vindecă diabetul.

Dudul negru (*Morus nigra*) – frunzele sunt ușor hipoglicemice, anti-diabetice, alcalinizante etc. Ele se folosesc împotriva diareei, enteritei cronice, gastritei, ulcerului, bolilor de ficat etc. Datorită proprietăților lor hipoglicemice, frunzele de dud reduc absorbția zaharului și a grăsimilor și inhibă transformarea în glucoză a altor glucide.

Coadă-calului (*Equisetum arvense L*) – este folosită pentru vindecarea contuziilor (umflături, vânătăi), cicatrizarea rănilor, ulcerului varicos, bubelor, edemelor la picioare atât de frecvente în *climacterium*, degerăturilor, exemelor, neurodermitelor, combaterea transpirației excesive a picioarelor. De asemenea, datorită acțiunii diuretice a ceaiului, acesta este indicat în prevenirea calculozei renale (spală rinichii și căile urinare).

Coadă-șoricelului (*Achillea millefolium*) – ajută în afecțiunile măduvei osoase în care orice alt medicament clachează și chiar în osteoporoză, dacă se fac cure de ceai, băi și frecții cu tinctură. De asemenea, coada-șoricelului, este un mijloc hemostatic (oprește hemoragiile), și poate vindeca, împreună cu rădăcina de obligeana cancerul pulmonar. Fie că este vorba de ciclu neregulat, menopauza, cancer al organelor pelviene, inflamații ale ovarelor, leucoree, miomuri, mâncărimi vaginale, balonări, crampe, tulburări hepatice, hemoroizi, inflamații ale traiectului stomacal sau intestinal, ceaiul de coada-șoricelului este un ajutor rapid.

Coacaza neagră (*Ribes nigrum*) – coacăzele negre facilitează digestia, stimulează funcționarea ficatului, pancreasului, splinei și a rinichilor. Elibe-

rează organismul de deșeuri și toxine și contribuie la scăderea acidului uric și a colesterolului. De asemenea, coacăza neagră este foarte bogată în vitamina C, ceea ce poate completa alimentația noastră zilnică. Coacăza neagră este un izvor de sănătate pentru organismul uman, tot timpul anului [5-7].

Diabetul zaharat este o boală metabolică cu evoluție cronică, determinată genetic sau câștigată, caracterizată prin perturbarea metabolismului glucidic, urmată de perturbarea metabolismului lipidic, protidic și mineral, și care se datorează insuficienței absolute sau relative de insulină în organism. În majoritatea cazurilor, debutul este insidios sau atipic, ajungând la deplina sa manifestare după ani de evoluție tăcută. Acest fenomen nu este caracteristic în diabetul secundar, determinat de unele boli endocrine (hipersuprarenalism, hiperpituitarism, hipertiroidism etc.), de extirparea chirurgicală a pancreasului, de anihilarea lui traumatică sau tumorală. Dar acestea sunt prea rare pentru a forma o problemă socială [1].

Cauzele, pentru care diabetul zaharat reprezintă o boală gravă, ridicând probleme de aspect social: este o boală cronică nevindecabilă, în unele cazuri cu caracter ereditar (35-45%), morbiditatea sa este în continuă creștere, datorită prelungirii mediei de viață a acestor bolnavi, medicației administrate, depistării precoce și îngrijirilor corecte, nota de gravitate a bolii este subliniată de faptul că diabetul zaharat apare la vârste active (40-60 de ani). De aici decurge și aspectul social al bolii [3].

Astfel putem deduce că: extrasul de plante medicinale fiind de origine vegetală și manifestând acțiune endocrină asupra proceselor metabolice poate fi recomandat bolnavilor în perioada de debut a diabetului zaharat pentru a înlătura simptomele primare ale bolii.

Referințe:

1. BALABOLKIN, M. *Endocrinologie*. Chișinău: Universitas, 1992, p.236-242.
2. BORUNDEL, C. *Manual de medicina internă*. București: All, 1996, p.88, 166.
3. BACALOV, Iu., CRIVOI, A. *Diabetul alloxanic (experimental)*. *Îndrumar metodic*. Chișinău, 2007.
4. BACALOV, Iu., CRIVOI, A. *Fitoterapia în dereglările metabolismului glucidic*. Chișinău, 2009.
5. FLOREA, V. *Plante medicinale ierboase*. Chișinău: Cartea Moldovenească, 1973, p.325.
6. ANDREI, M. *Să cunoaștem plantele medicinale*. București: Editura Didactică și Pedagogică, 1971, p. 123-130.
7. THIERRY, T. *Ceaiurile vindecătoare. Infuzii și decocturi*. București, 2007, p.115-130.

Recomandat
Aurelia CRIVOI, dr. hab., prof. univ.,
Constantin CROITORI, drd.